

Projekt

UCHWAŁA NR
RADY MIASTA SZCZECIN
z dnia 2016 r.

w sprawie nadania nazw urzędowych ulicom i parkowi w Szczecinie

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2016 r. 446); **Rada Miasta Szczecin uchwala, co następuje:**

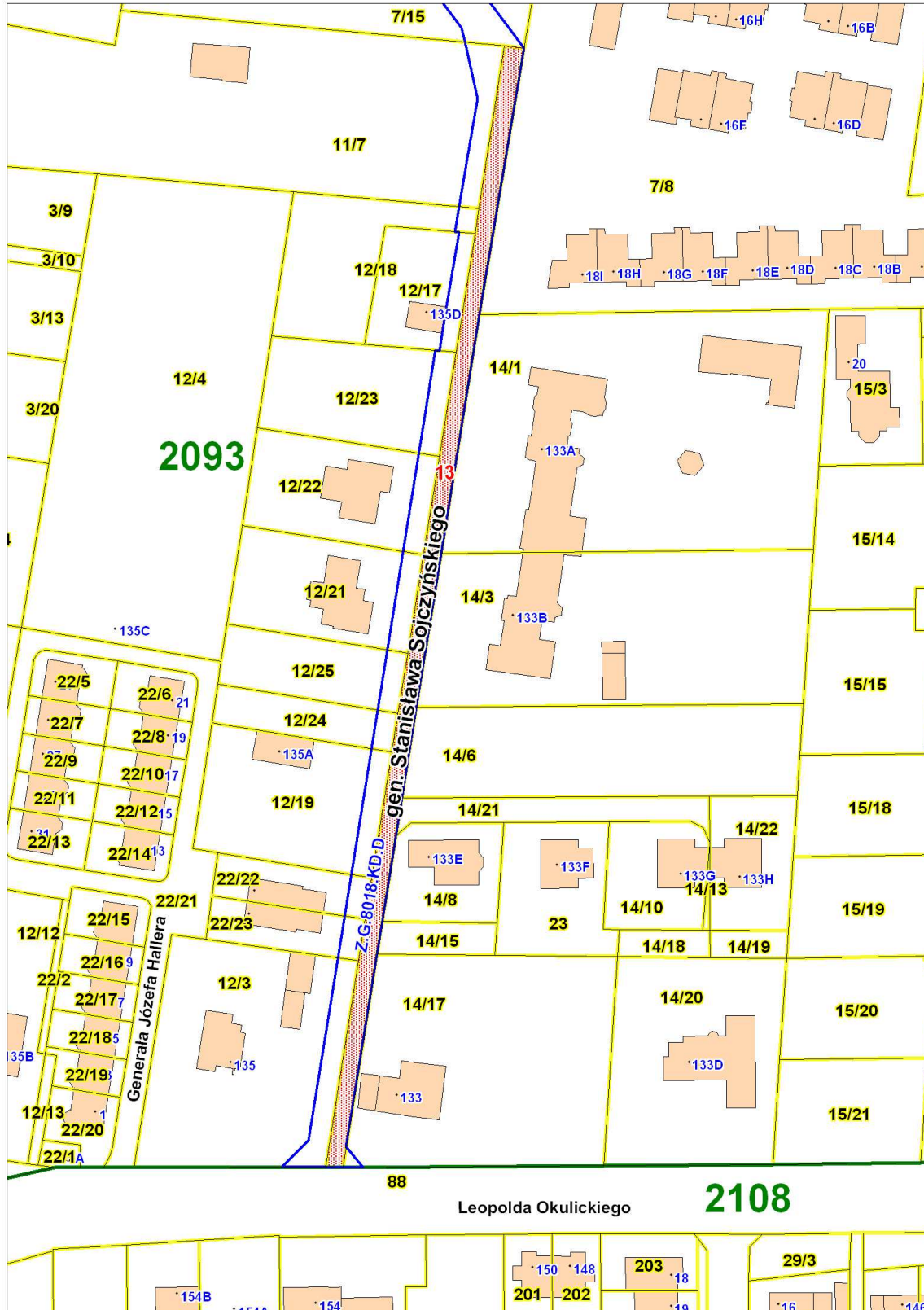
§ 1. Nadać nazwę: **ul. gen. Stanisława Sojczyńskiego** – projektowanej drodze publicznej obejmującej działkę nr 13 z obrębu ewidencyjnego nr 2093 (Pogodno 93), rozpoczynającej się przy ul. Leopolda Okulickiego pomiędzy działkami nr nr 12/3 i 14/17 z obrębu ewidencyjnego nr 2093 (Pogodno 93), biegnącej w kierunku północno-wschodnim i kończącej się przy działce nr 7/15, usytuowanej na części obszaru oznaczonego w Miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego pod nazwą „Gumieńce – Mierzyńska” w Szczecinie jako teren elementarny o symbolu Z.G.8018.KD.D. Położenie ulicy stanowi załącznik nr 1 do uchwały.

§ 2. Nadać nazwę: **ul. Tenisowa** – projektowanej prywatnej drodze wewnątrzsiedlowej, usytuowanej na częściach działek: nr 49/1, nr 49/2, nr 49/3, nr 49/4 z obrębu ewidencyjnego nr 2107 (Pogodno 107), rozpoczynającej się przy działce nr 10/20 z obrębu ewidencyjnego nr 2107 stanowiącej odcinek ulicy o istniejącej już nazwie „ul. Tenisowa” (część istniejącej drogi gminnej). Położenie ulicy stanowi załącznik nr 2 do uchwały.

§ 3. Nadać nazwę **park im. dr Henryka Kompfa** – parkowi usytuowanemu w granicach działki nr 7 z obrębu ewidencyjnego nr 2083 (Pogodno 83), przy ul. Przygodnej, na części obszaru oznaczonego w Miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego pod nazwą „Gumieńce – Derdowskiego 2” w Szczecinie jako teren elementarny o symbolu Z.G.5519.WZ,ZP. Położenie parku stanowi załącznik nr 3 do uchwały.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie po 14 dniach od ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Zachodniopomorskiego.

położenie ulicy gen.Stanisława Sojczyńskiego

Uzasadnienie

1. Z wnioskiem o nadanie nazwy ulicy **ul. gen. Stanisława Sojczyńskiego** wystąpiła Rada Osiedla Gumieńce, właścicielem działki drogowej jest miasto Szczecin. Miejski Konserwator Zabytków nie zgłosił uwag ze stanowiska konserwatorskiego do ww. propozycji.

Stanisław Michał Sojczyński pseud. "Warszyc", "Wazbiw", "Wojnar", "Świrski", "Awr", "Zbigniew" (ur. 30 marca 1910 w Rzejowicach, zm. 19 lutego 1947 w Łodzi) – generał brygady (kapitan piechoty za życia) Wojska Polskiego i Armii Krajowej, organizator i dowódca Konspiracyjnego Wojska Polskiego. Postanowieniem Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego z dnia 5 listopada 2009 r. został pośmiertnie mianowany na stopień wojskowy generała brygady.

Po wybuchu wojny walczył w kampanii wrześniowej, jako podporucznik w okolicach Hrubieszowa. Jesienią 1939 roku został członkiem Służby Zwycięstwu Polski pod pseudonimem "Wojnar" (później używał także pseudonimów "Zbigniew" i "Warszyc"). Do jego największych osiągnięć należało zaatakowanie w nocy z 7 na 8 sierpnia 1943 roku niemieckiego więzienia w Radomsku. W wyniku przeprowadzonej akcji uwolniono około 50 osób a oddział zdołał się wycofać z miasta z minimalnymi stratami. Za tę akcję porucznik Stanisław Sojczyński został odznaczony Krzyżem Srebrnym Orderu Wojennego Virtuti Militari. Wkrótce utworzył pierwszy na terenie obwodu oddział partyzancki, którym dowodził do listopada 1943 roku. Wiosną 1945 roku zaczął zbierać swoich dawnych żołnierzy, nawiązał także kontakty z innymi oddziałami zbrojnymi, stawiającymi opór nierespektowanej władzy. W 1945 roku wydał rozkaz, w którym nakazał byłym podkomendnym wznowienie działalności konspiracyjnej. Na bazie dowodzonego przez siebie podczas wojny 1 batalionu 27 Pułku Piechoty AK w maju 1945 roku w Radomsku utworzył konspiracyjną organizację, która początkowo nosiła kryptonim "Manewr", następnie "Walka z Bezprawiem", a od 8 stycznia 1946 roku przyjęła nazwę "Samodzielna Grupa Konspiracyjnego Wojska Polskiego" o kryptonimie "Lasy", "Bory". Organizacja ta, licząca ok. 4 tysięcy członków, działała w województwach: łódzkim, częściowo kieleckim, śląskim oraz poznańskim. Stanisław Sojczyński wraz z podkomendnymi sądzony był w procesie dowództwa KWP w dniach 9 grudnia – 17 grudnia 1946 r. przez Wojskowy Sąd Rejonowy w Łodzi. Zapadł wyrok śmierci na dowódcę i jego ośmiu najbliższych żołnierzy KWP. Kpt. S. Sojczyńskiego i jego 5 podwładnych stracono 19 lutego 1947 r. w Łodzi, na 3 dni przed ogłoszeniem amnestii.

2. Z wnioskiem o nadanie nazwy drodze wewnątrzosiedlowej położonej w sąsiedztwie „ul. Tenisowa” wystąpiła Spółka z o.o. „Śródmiejskie Ogrody” w Szczecinie (wieczysty użytkownik). Komisja z uwagi na położenie działki drogowej postanowiła podjąć uchwałę o rozszerzeniu nazwy **Tenisowa** dla ww. wniosku (wieczysty użytkownik wyraził zgodę). Miejski Konserwator Zabytków nie zgłosił uwag ze stanowiska konserwatorskiego do ww. propozycji.

3. Z wnioskiem o nadanie nazwy **park im. dr Henryka Kompfa** wystąpiła Rada Osiedla Gumieńce, właścicielem działki jest miasto Szczecin. Miejski Konserwator Zabytków nie zgłosił uwag ze stanowiska konserwatorskiego do ww. propozycji.

Dr med. Henryk Kompf urodził się 11.07.1905 w Trzemesznie Wlkp. W 1930r ukończył wydział lekarski Uniwersytetu Poznańskiego i otrzymał dyplom doktora wszechnauk lekarskich. Po ukończeniu studiów wyjechał na Śląsk. W krótkim czasie zrobił specjalizację z laryngologii, której był wierny i oddany do końca życia.. Zawierucha wojenna poprzez szpital polowy w Tarnopolu, Rumunię, rzuciła Kompfa do Francji, w której ukończył Szkołę Podchorążych. Po klęsce pod Dunkierką 20.06.1940 roku ewakuowany został wraz z innymi Polakami do Anglii. W 1941 roku przy Uniwersytecie w Edynburgu i przy współudziale dra Henryka Kompfa, powstał Polski Wydział Lekarski, a w jego ramach także Klinika Laryngologiczna. W 1947 roku zdecydował się na powrót do kraju konkretnie do Szczecina, z którym związał się do końca życia. Tego to roku w Szpitalu PCK przy ul. Unii Lubelskiej stworzył oddział laryngologii. W lipcu 1948 roku, na bazie tego obiektu powstała Klinika Otolaryngologii Pomorskiej Akademii Medycznej. Wprawdzie zaproponowano mu pracę w niej, jednakże była to oferta „wiązana”. Musiałby wstąpić do partii. Nie skorzystał....

Zajął się tworzeniem kolejnego oddziału laryngologicznego w ówczesnym Szpitalu Zakaźnym przy ul. Arkońskiej. Działania te zakończyły się sukcesem mimo trudności kadrowych i sprzętowych. Po kilku latach w 1954 roku znów zaczął pracę od podstaw. Tym razem w Szpitalu PKP przy ul. Wyzwolenia. W stworzonym przez siebie, trzecim już, oddziale laryngologii pracował jako lekarz, ordynator, a w późniejszym okresie pełnił funkcje zastępcy dyrektora szpitala, a następnie dyrektora. Pracował tu do emerytury, do 1973 roku. W uznaniu zasług, jakie miał dla Szczecina, otrzymał wiele odznaczeń, m.in. :

- Złoty Krzyż Zasługi
- Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski
- Medal Zwycięstwa i Wolności
- Odznakę Pamiątkową Gryfa Pomorskiego
- Honorową Złotą Odznakę Towarzystwa Przyjaciół Szczecina
- Odznakę Za Wzorową Pracę w Służbie Zdrowia

Poza w/w odznaczeniami otrzymał również dwa brytyjskie odznaczenia wojenne. Był pionierem leczenia penicyliną. W publikacji „Od polonizacji do europeizacji Pomorza Zachodniego” czytamy m.in. „To dzięki niemu Szczecin doświadczył o lata wcześniej dobrodziejstwa terapii z udziałem penicyliny(...)”. Skąd ją brał, skoro dopiero dnia 22 lipca 1949 roku uruchomiono w Polsce jej produkcję ? Autor publikacji wyjaśnia : „(...) przywiózł z własnych środków z Wielkiej Brytanii.” Zmarł 20.03.1979 roku w Szczecinie

Komisja Bezpieczeństwa Publicznego i Samorządności R.M. po zasięgnięciu opinii Geodety Miasta postanowiła przychylić się do wniosku i wnieść pod obrady Rady Miasta Szczecin projekt przedmiotowej uchwały.

Przewodniczący Komisji

Witold Dąbrowski